

Wyrok z dnia 24 listopada 1998 r.

I PKN 456/98

Naruszenie przez pracownika jego obowiązków z winy nieumyślnej z reguły nie uzasadnia rozwiązania umowy o pracę na podstawie art. 52 KP.

Przewodniczący: SSN Kazimierz Jaśkowski (sprawozdawca), Sędziowie SN:
Adam Józefowicz, Walerian Sanetra.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 1998 r. sprawy z powództwa Mariusza M. przeciwko Zakładom Przemysłu Tytoniowego S.A. w K. o przywrócenie do pracy, na skutek kasacji strony pozwanej od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach z dnia 14 maja 1998 r. [...]

o d d a l i ł kasację.

U z a s a d n i e n i e

Pozwane Zakłady Przemysłu Tytoniowego S.A. w K. w sprawie z powództwa Mariusza M. o przywrócenie do pracy wniosły kasację od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach z dnia 14 maja 1998 r. [...]. Zaskarżonym wyrokiem zmieniono wyrok Sądu pierwszej instancji oddalający powództwo i przywrócono powoda do pracy na poprzednich warunkach. Zdaniem Sądu Wojewódzkiego spowodowanie przez powoda wypadku samochodowego z winy nieumyślnej nie było wystarczającą przyczyną do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z jego winy. Powód zatrudniony był jako promotor, a wypadek nastąpił w nocy z dnia 31 maja na 1 czerwca 1997 r. w czasie przewożenia dwóch pracowników z akcji promocyjnej. Został on za to skazany nakazem karnym na grzywnę, jednakże nie zabrano mu prawa jazdy. W kasacji zarzucono naruszenie art. 52 § 1 pkt 1 i 2 KP przez przyjęcie, że zachowanie powoda nie uzasadniało rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z jego winy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja nie jest uzasadniona.

Spowodowanie przez pracownika w czasie wykonywania pracy wypadku samochodowego, choćby z winy nieumyślnej, stanowi naruszenie obowiązków pracowniczych. Trafnie podniósł jednak Sąd Wojewódzki, iż podstawą do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika mogą być tylko takie jego zachowania, które mogą być zakwalifikowane jako działania z winy umyślnej lub rażącego niedbalstwa. Jest oczywiste, że każda praca wiąże się z ryzykiem nieumyślnego popełnienia błędu. W szczególności dotyczy to uczestnictwa w ruchu drogowym. Rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika jest istotną dolegliwością dla niego i z tego względu prawo pracy (art. 52 KP) dopuszcza to tylko w wyjątkowych przypadkach. Słusznie podniesiono w uzasadnieniu wyroku Sądu drugiej instancji, iż strona pozwana mogłaby w tej sytuacji rozwiązać z powodem umowę o pracę za wypowiedzeniem. Tę czynność może bowiem uzasadniać także nieumyślne naruszenie obowiązków pracowniczych.

Z tych względów na podstawie art. 393¹² KPC orzeczono jak w sentencji.

=====